

Нова влада – нові обличчя. Чи відповідає цей вислів дійсності?

Корінні Ірпінчани добре пам'ятають останніх мерів і оточення їхніх довірених прихильників. Звісно за останні роки кількість населення Ірпеня значно зросла, завдяки масовому заселенню приїжджих людей в новобудови так званих будинків «Разваловського типу». Цих людей, які не знають минулого місцевої влади зрозуміло можна вразити новизною «нових - старих облич».

Але ми місцеві мешканці добре пам'ятаємо бездарну роботу нинішніх «авторитетів». Згадаємо історію політичної кар'єри деяких із них. Ольга Романівна Олійнич починала з торгівлі на базарі в місті Буча. Але зрозумівши, що це важкий «кусок хліба» пішла в політику де все набагато простіше.

{comments on}

При правлінні Олега Бондаря, якого підтримувала на виборах 2007 року і реально допомогла стати мером, Олійнич працювала керуючою справами виконавчого комітету Ірпінської міської ради. Але навіть вдячний покровитель не зміг витримати її «безпределної» роботи. Почалося з того, що якимось дивним чином почалися з'являтися рішення Ірпінського виконавчого комітету, які на цей же комітет ніхто не виносив і за ці рішення члени виконкому не голосували. Маючи на руках печатку та лояльне ставлення мера Олійнич проводила питання зацікавлених осіб і таким чином влаштовувала своє безбідне життя. Ігноруючи свої посадові інструкції, неодноразово забуваючи про строки відповіді на звернення громадян, отримала попередження від прокуратури. Після чого була звільнена з посади.

М'яко кажучи прославившись постійними кулуарними інтригами та своєю працею Ольга Романівна пішла в опозицію. Затаївши обиду на Бондаря, що не підтримав і не відстояв її на посаді своїми зв'язками почала обливати брудом всіх, хто в той час залишився при владі. Так звана громадська організація «ОГО», яку очолила вона відрізнялась від інших

Герої нашого часу

Написав Скаржинський

Субота, 19 лютого 2011 12:15

громадських організацій своїми нестабільними відносинами у виборі кандидата в мери на вибори 2010 року. Були різні претенденти: Петро Яценко, Олег Бенківський та інші, але вибір зупинився на новому – старому мері Володимирі Скаржинському. Вибори 2010 пройшли і ми отримали назначеного мера. Я не хочу обговорювати виборчу кампанію, все для людей і так зрозуміло.

І тут для Олійнич починається новий виток перспектив фінансового росту. З другого разу на сесії ради при підтримці, уточню не обраного громадою, а назначеного «Регіонами» мера Володимира Скаржинського Ольгу Романівну обирають секретарем ради. Тут вже Олійнич боючись повторних помилок, робить «Романізацію», яка полягає в тому, що в першу чергу треба закріпити свої позиції при владі і на ключові посади міста призначити своїх відданих людей, не дивлячись на їхні фахові здібності. Начальником КЖЕП Ірпінь ставлять її сестру, начальником відділу кадрів свою подругу Клімкіну, секретарем мера племінницю, заступником юридичного відділу доньку, свого зятя Чернявського Андрія начальником комунального підприємства «Ірпіньжитлоінвестбуд».

Таким чином Ольга Романівна будує ,як павук сітку і я думаю це тільки початок її роботи. Дивує цинізм і брехливість даної особи. В період передвиборчої кампанії на зустрічах з виборцями вона доказувала, що попередня влада Бондаря обросла корупцією, земля роздавалася невідомо кому, ліс знищили. Це при тому, що вона сама була частиною тієї влади. І на дні народження свого зятя Чернявського Андрія подарувала йому «скромний» подарунок - земельну ділянку по вулиці Радянській в лісовому масиві оформлену на її підставну особу при владі Олега Бондаря. А Чернявський в свою чергу зрізав на ділянці, без сплати відновленої вартості зелених насаджень, здорові п'ятдесятирічні дерева, які є легенями нашого міста. Ось такі вони «нові-старі обличчя» провладних діячів. В наступній статті розповім вам про інших «героїв нашого часу» Ірпінської влади...

Далі буде